

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3549

гр. София, 10.05.2019 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20
състав**, в закрито заседание на 10.05.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

като разгледа дело номер **2973** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 157, ал. 2 – ал. 4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Постъпило е искане от [фирма], ЕИК[ЕИК] чрез управителя Р. М. Д. за спиране на изпълнението на ревизионен акт № Р-22220618002187-091-001 от 16.10.2018 г., издаден съвместно от Р. Р. Б. – орган, възложил ревизията, и Е. М. И.-Г.– ръководител на ревизията, потвърден в оспорената част с решение № 2027 /28.12.2018 г. на директора на дирекция ОДОП-гр.С..

От ответника е постъпило писмено становище, в което се излагат мотиви за липсата на основания за спиране на изпълнението на процесния РА.

Съдът намира, че искането за спиране изпълнението на обжалвания ревизионен акт за допустимо,разгледано по същество искането е неоснователно по следните съображения:

Съгласно чл. 157, ал. 1 от ДОПК обжалването на ревизионния акт пред съда не спира неговото изпълнение, като по силата на чл. 157, ал. 2 от ДОПК изпълнението може да бъде спряно от административния съд по искане на жалбоподателя и то само за частта на ревизионния акт, която е обжалвана пред съда. В случая е изпълнено изискването РА да е обжалван по съдебен ред.

Съгласно чл. 157, ал. 3 от ДОПК към искането се прилагат доказателствата за направеното обезпечение в размер на главницата и лихвите, а когато не е наложено обезпечение, искането трябва да съдържа предложение за обезпечение в същия размер и в тези случаи се прилагат съответно разпоредбите на чл. 153, ал. 3-5 от ДОПК.

С процесния РА са установени задължения по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) в общ размер 56 147.05 лева, в това число главница в размер на 41171,11лв. и лихва в размер на 14 975,94лв., които се оспорват от жалбоподателя. Към датата на депозиране искането за спиране на изпълнението на РА -06.03.2019г., подлежащото на обезпечаване публично вземане е в размер на 57 759.71лв., главница

и лихви, в това число и дължимите лихви съобразно оспорената част в размер на 16 588.60 лв.(14 975.94лв.+1612.66лв.). От дружеството е предложено обезпечение, представляващо товарен автомобил марка Тойота Тундра, VIN 5TBDV58177S481667., рег. [рег.номер на МПС] , собствен на дружеството.

Видно от представените от жалбоподателя доказателства „Договор за износ“ от 02.02.2009г., с посочена продажна цена 16 455 щатски долара, както и митническа декларация за внос, в която стойността на МПС е посочена в размер на 27 182.24 щатски долара не може категорично да се установи каква е цената на придобиване на актива. В искането се сочи че, остатъчната балансова стойност на актива е 70 399.83лв., което твърдение на се установява от представените доказателства, предвид че представеното от жалбоподателя към искането заверено копие от обобщен годишен амортизационен план за 2019г. не е годно доказателства за обосноваване на балансовата стойност на моторното превозно средство. Това е така, защото съгласно дефинициите в НСС 16 Дълготрайни материални активи, балансовата стойност е сумата, по която се представя дълготрайният материален актив в баланса, след като от отчетната му стойност (придобивната стойност) се приспадат натрупаната амортизация за актива и загубата от обезценка. Дори и да се приеме най –голямата придобивна стойност на МПС, която е посочена в митническата декларация 17 078.00 щатски долара, то при курс на лева към щатския долар към 03.09.2009г.(посочен в митническата декларация)-1.385930, левовата равностойност е 23 668.91 лв. Тази стойност, както бе посочено горе следва да се намали с амортизационни отчисления, при което балансовата стойност на актива предложен за обезпечаване на установените публични задължения е по-малка от цената на придобиване.

По изложените съображения, предложеното обезпечение в размер на 23 668.91 лв. не е надлежно – не съответства на размера на публичните вземания- 57 759.71лв. В случая не е изпълнено изискването на чл.153,ал.3 във връзка чл.157,ал.3 ДОПК-направеното обезпечение да покрива размера на главницата и лихвите към 06.03.2019г. и искането от [фирма], ЕИК[ЕИК] за спиране на изпълнението на РА № Р-22220618002187-091-001 от 16.10.2018 г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП-С., потвърден с Решение № 2027 /28.12.2018 г. на директора на Дирекция „ОДОП”-С. при ЦУ на НАП, като неоснователно следва да бъде отхвърлено.

Водим от горното и на основание чл. 157, ал. 2-4 от ДОПК, Административен съд София-град, I отделение, 20-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на [фирма], ЕИК[ЕИК], за спиране изпълнението на Ревизионен акт № Р-22220618002187-091-001 от 16.10.2018 г., издаден съвместно от Р. Р. Б. – орган, възложил ревизията, и Е. М. И.-Г.– ръководител на ревизията, потвърден в оспорената част с решение № 2027 /28.12.2018 г. на директора на дирекция ОДОП-гр.С..

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 7-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ:

